

der er noget i en ſaadan Overenſtomſt, ſom ſynes tilfredsſtillende, og noget andet, der ſynes utilfredsſtillende for enhver af diſſe Sider. Jeg kan forſtaa, at der er dem, der have noget imod at ſætte Tiden for Patenter til 15 Aar. Paa den anden Side er der ſikkert nok mange, baade her i Tinget og i det andet Ting, hvem det har koſtet ſtor Overvindelse at gaa med til at paalægge ſaa ſtore Afgifter, ſom man her har forenet ſig om, for at opnaa et Reſultat, for at tilvejebringe en Enighed; noget lignende gælder ogsaa med Henſyn til den Affattelse af § 9 om Kommiſſionens Sammenſætning, hvortil jeg hentydede før. Jeg ſkal blot med Henſyn til denne ſidſte Paragraf henlede Opmærkſomheden paa, at der i Folketingets Affattelse af denne Paragraf er foregaaet en lille Ændring, hvorom man imidlertid fra alle Sider har været enig. Det er en Ændring, der ſærlig — det tør jeg vel ſige uden at viſe nogen Indiskretion — ſtyldeſ er i Fællesudvalget udtalt Dnſte fra den højtærede Miniſters Side. Ændringen gaar nemlig ud paa, at man ſkulde udſtyde den Beſtemmelse, ſom indeholdt, at det ſkulde være det juridiſte Medlem, der ſkulde være født Formand i Patentkommiſſionen. Nu ſtaar der efter Forſlaget kun, at Patentkommiſſionen ſkal beſtaa af 5 af Indenrigsminiſteren for et Tidsrum af 5 Aar valgte Medlemmer, et af diſſe ſkal være Jurift, de 4 ſtulde være reſnikt ſaglyndige, men der er ikke noget udtrykkelig beſtemt om, hvem af de 5 Medlemmer der ſkal beſtikes til Formand. Indenrigsminiſteren har ønsket dette for at kunne have friere Hænder, og man har ogsaa ment, at det kunde have ſine Fordele paa den Maade at aabne Udgang for Miniſteren til, uden Henſyn til den forudgaaende Uddannelse, at vælge den Perſon, ſom i det givne Tilfælde maatte anſes for at være den beſt ſtilkede til at varetage Stillingen ſom Formand. — Endnu ſkal jeg kun gøre opmærkſom paa, at Fællesudvalget fra den meget ærede Miniſter har modtaget en Opgørelſe over de Takſter, ſom ſvares for Patenter i forſtellige Lande. Det viſer ſig herefter, at de Takſter, ſom man er bleven enig om at indſtille til begge Tingene, ere meget, meget højere, end de ere i vore Nabolande. Jeg ſkal, for at dette kan ſes, nævne, at medens Forſlaget, ſom det foreligger, medfører, at der i alt for et 15 Aars Patent vil blive at betale over 2000 Kr. — jeg tror, det er 2025 Kr. — ſaa er Betalingen i Norge for et Patent i ſamme Tidsrum 625 Kr., alſaa ikke $\frac{1}{3}$, i Sverige 745 Kr., alſaa omtrent $\frac{1}{3}$; i Svejts 959 Kr., alſaa ikke det halve. Det er ganſte viſt større i

Tyſkland, men Tyſkland er ogsaa en hel Del ſtørre end Danmark og omfatter en hel Del Kongeriger, Hertugdømmer o. ſ. v. Derſom man vil ſe paa Takſterne i Forhold til Folkemængden i de forſtellige Lande, vil man naturligtviſe komme til et Reſultat, ſom viſer, hvorledes man i Danmark i endnu langt højere Grad kommer til at hævide ſin Overlegenhed eller ſin Superioritet paa dette Omraade, hvad dyre Takſter angaar. Men, ſom ſagt, man er gaaet ind herpaa for at opnaa Enighed. Idet jeg ſikkert haaber, at der nu ſkal komme et Reſultat ud af diſſe flereaarige Forhandlinger, ſkal jeg alſaa anbefale det ærede Ting at ſtemme for Fællesudvalgets Flertals Indſtillinger.

ROSAGER: Ved Behandlingen af Fællesudvalgets Indſtilling her vil det være ubetimeligt at fremkomme med en Række udførlige Udtalelſer om, hvad der kan ſiges for og imod Patentvæſenet i det hele taget; den Sag har været ſaa tidt under Behandling, at ærede Medlemmer jo have taget deres Stilling dertil. Men da jeg tilhører et Mindretal, der i Fællesudvalget ikke har kunnet ſlutte ſig til Flertallets Indſtilling, maa jeg tillade mig ganſte kort at begrunde min Stilling. Jeg vil da ſtraks ſige, at jeg principielt er en Modſtander af Patentvæſenet. Jeg ſer i Patentvæſenet et Stykke Protektioniſme, der under Skin og Mavn af at komme hele Samfundet til gode i ſine Virkninger er ſaaledes, at det kun er nogle enkelte, der ſaa Fordel deraf paa de manges Bekoſtning, og diſſe enkelte, der ſaa Fordel deraf, ere, i alt Fald ſom Regel, dem, der ere beſt ſtilkede i økonomiſk Hendeende, idet den fattige og ubemidlede Opfinder i yderſt ſaa Tilfælde vil kunne magte at føre ſit Patent ud i Livet. Jeg er derfor enig med, hvad det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ſte Valgtreds (Bajer) udtalte i Samlingen 1891—92, da vi havde Sagen til 1ſte Behandling. Da ſagde han, at Patentvæſenet var udemokratift. Ja, jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er udemokratift. Men ikke deſto mindre har jeg med ſtor Interesſe deltaget i Udvalgets Arbejder for at opnaa ogsaa at ſaa Patentvæſenet ind under Lovregler, idet jeg har ſet ſaaledes paa Sagen, at naar vi nu en Gang have Patenter og have dem inde under adminiſtrativ Ordning, og da jeg har troet, at det ikke var muligt med et Slag under de politiſke Tilſtande, vi nu befinde os i, at komme bort fra Patentvæſenet og ind paa en mere ſund og demokratift Underſtøttelse af gode og nyttige Opfindelſer, ſaa har jeg troet, at det vilde være rigtiſt ogsaa at komme til at